

ЛИКВИДАЦИЈА НА БОГОСЛОВОТ МИТО АВРАМОВСКИ 1952 ГОДИНА

Богословот Мито Аврамовски од родот на Кашамеј е ликвидиран во повоениот период, поточно 1952 година во Гевгелија. Мито бил роден 1906 година, завршил богословско училиште во Призрен, немал склучено брак.

По завршувањето на богословското училиште, работи како наставник во Тетовската гимназија. По смислен план, по војната, Мито е преместен за наставник по руски јазик во Гевгелија. Пред секое одење на работа, Мито првин одел во гевгелиската црква, а потоа на работа. Како наставник и педагог бил еден од најзабележителните во гимназијата, по своите слаткоречиви зборови. Редовно присуствувал на сите црковни состаноци кои се воделе околу осамостојувањето на Македонската православна црква. Во 1951 година бил предложен за еден од можните архиереи во НР Македонија¹⁴. Се размислувало да биде назначен и како поглавар на Македонската Православна Црква¹⁵.

Ваквиот предлог и размислување на Македонското Свештенство, повеќе од сигурно му пречело на некого, па е организирано негово ликвидирање. Така една доцна вечер, тројца гевгеличани од редовите на Службата за државна безбедност (УДБА) го земаат Мито со себе. На едно, за тројцата погодно место, сигурно двајцата го држеле под мишка, а третиот од непосредна близина со пиштол му пукал во чело. Другиот ден се пронела вест низ Гевгелија, наставникот што сакал да бега за Грција бил застрелан.

¹⁴ Д. Илиевски, Автокефалноста на Македонската православна црква. Скопје 1972, (138)

¹⁵ И. Петрушевски, Селото Лешок (324)

Со истражувањето во 1991 година од страна на новинарот Ванчо Меанциски за убиството на Мито, објавено во двобројното месечно издание Епоха од 5.10.1991 година на стр. 40, е запишан исказот на една тогашна Митова ученичка „на челото имаше дупка и црнина околу дупката“. Погребот и опелото го извршил парохискиот свештеник Илија Мукаетов. Тој мртвото тело го обвиткал со бел чаршав, потоа во рогозина и така го положил во гробот на градските гробишта. Со ширење на гробиштата, останките биле извадени и закопани на друго место?. Така, учителот и богослов Мито, како заслужен лешанин нема гроб, за што, сметаме дека Црквата треба да покрене постапка за пронаоѓање на гробот и во соодветна постапка да се пренесат моштите во кругот на Лешочкиот манастир.^{17(стр.22-34)}

Мито ги имал сестрите Ана, мажена во Софија и Ротка мажена во Цепчиште, која го има синот Гоце, потоа браќата Душан и Ристо. Едниот син на Душан живее во Белград, другиот во Ѓорче Петров. Вториот брат Ристо со синот Ѓуро е преселен во Тетово и има син Трпе и ќерка Весна, а постариот син Јоше останал во Лешок и ги има синот Крсте и Дракче и ќерката Милка. Од чичкото на Мито, Ѓуго има три семејства во Ѓорче Петров (Симо, Ѓорче и Тоде) и едно во Тетово, (Петко) и едно на негов внук во Торонто. Другиот чичко Ане се сели во Скопје и има синови Јосиф и Живко и ќерки Васка, Олга и Костадинка. Повеќето семејства се презиваат Аврамовски, а има и со презиме Јосифовски.